## Truyện: Vịt con và Sơn ca

Nắng thu vàng óng như tấm áo choàng rực rỡ khoác lên khu rừng. Sơn Ca cao hứng hót vang. Tiếng hót của Sơn Ca mới tuyệt vời làm sao! Chim Vẹt, Chim Sẻ, Chim Sâu, Chim Bồ Câu rồi cả Gà, Vịt cùng yên lặng lắng nghe. Hình như trong tiếng hót của Sơn Ca có cả suối reo róc rách, có nắng vàng long lanh, có hoa thơm đầu cành với muôn sắc màu tươi thắm.

- Sơn ca ơi! Cậu hót thật là hay! Cậy dạy tớ hót với nhé! Vịt con thì thầm nói với Sơn Ca.

- Cậu thử ưỡn ngực ra, vươn cổ lên và hót xem. Sơn Ca đáp.

Vịt con làm theo sự hướng dẫn của Sơn Ca nhưng Vịt con chỉ kêu được mấy tiếng "Cạc! Cạc!".

- Chắc tại cái cổ của cậu to quá! Sơn Ca lắc đầu.

Thấy vậy,Vịt con cố gắng nín thở và rụt cổ lại. Nhưng nó vẫn chẳng thể cất được tiếng hót.

- Hay tại cái mỏ bèn bẹt to bè của cậu? À! Cả tại đôi chân ngắn ngủn, bàn chân có màng xòe ra như cái quạt kia nữa.

Vịt con nhìn Sơn Ca rồi lại nhìn mình: "Ừ, sao mình lại xấu xí thế chứ!"

Vịt con chán nản thì chợt ở phía sau hồ sen có tiếng Gà con kêu "Chiếp! Chiếp!", Vịt con vội lạch bạch chạy tới. Thì ra bạn Gà con bị ngã xuống hồ nước. Xung quanh đó có cả Chim Sẻ, Chim Sâu, Bồ Câu, Họa Mi.

- Làm thế nào bây giờ? Bạn Gà chết đuối mất! – Bồ Câu lo lắng nói.

- Để tớ… Vịt con chỉ kịp nói có thế và nhảy ào xuống hồ.

Một thoáng sau, Vịt con đã đưa được Gà con lên bờ trước những ánh mắt thán phục của các bạn

- Vịt con thật giỏi! Vịt con thật tốt bụng! Các bạn không ngớt lời khen Vịt con.

Sơn Ca bước tới và nói thầm với Vịt con:

- Vịt con ơi! Cậu mới thật là tuyệt vời!

Rồi Sơn Ca quay lại, nói với các bạn:

- Tôi xin hát tặng bạn Vịt con và các bạn một bài hát

Thế rồi Sơn Ca bắt đầu cất giọng hát du dương. Bài ca hát về cuộc sống, về tình bạn…Hình như bài ca còn nói rằng: Nếu mỗi người biết sống vì bạn bè, biết giúp đỡ mọi người xung quanh thì cuộc sống thật là tươi đẹp.